

Divdesmit pirmā nodaļa.

SDA tiek apsūdzēti Kristus dievišķības nepareizā interpretācijā.

Elenas Vaitas kalpošanas laikā mūsu ne-trinitārisms noveda pie tā, ka citu ticību Kristieši vispār nesaprata, kādi īsti bija SDA uzskati par Kristu. Īpaši tas attiecās uz Viņa dievišķumu. Īsāk sakot, tā kā mēs neturējāmies pie trīsvienības, tika uzskatīts, ka mēs noliedzam Kristus dievišķību. Tas notika tāpēc, ka daudziem gan šodien, gan toreiz, trinitārisms bija vienīgais pieņemamais veids, kā pareizi izteikt Dieva Dēla dievišķību. Un to var saprast, jo gadsimtiem ilgi to tā tradicionāli mācīja trīsvienības piekritēji.

Vispārīgi runājot, tā ir nemainīga trinitāristu problēma. Viņi uzskata, ka viss, kas neapstiprina trinitārismu, ir jāapsūdz Jēzus patiesās dievišķības noliegšanā, taču, kā jau iepriekš atzīmējām (skat. 4. nodaļu), trīsvienības doktrīnu (tās formulējumus) Svētie Raksti neapstiprina, tāpēc ir jābūt ne-trinitāram paņēmienam (tikai Raksti), ar kuru palīdzību Jēzus dievišķums ir izteikts pareizi un adekvāti.

Izaicinājumi.

1889. gadā, jeb gadu pēc tam, kad Elets Vagoners slavenajā Ģenerālās Konferences sesijā Mineapolē pasludināja vēsti par "taisnošanu ticībā", mūsu Konfesija pamanīja, ka Metodistu Baznīca, kas arī nebija pārsteigums, bija izdevusi grāmatu, kurā teikts, ka SDA mācība ir kļūdaina. Kā teica šīs grāmatas autors, kļūda tika pieļauta īpaši attiecībā uz sabatu, kas saskaņā ar Metodistu disciplīnu, protams, ir svētdiena.

SDA baznīca apsūdzēja tās autoram, priesterim, vārdā Dr. M.K.Brigss, veikt šīs grāmatas recenziju, kuras rezultātus E. Vagoners detalizēti aprakstīja laikrakstā "The Signs of the Times". Tomēr pirms Sabata (septītās dienas) aizstāvēšanas, E. Vagoners deva priekšroku SDA viedokļa aizstāvēšanai attiecībā par Kristus dievišķību. Tas ir tāpēc, ka šīs grāmatas ievadā priesteris M.K.Brigss teica, ka kopā ar citām mūsu kļūdainajām mācībām, tieši mēs - SDA, noliedzam Kristus dievišķību (viņaprāt tas ir iespējams tāpēc, ka mēs neesam trīsvienības piekritēji).

Tajā laikā (1889.g.) gan Elets Vagoners, gan Alonso Džonss (vēl viens Mineapoles Ģenerālās Konferences sesijas galvenais sludinātājs) bija laikraksta "The Signs of the Times" līdzredaktori, taču tieši E.Vagoners savā 1889. gada 25. marta publikācijā aplūkoja jautājumu par Kristus dievišķību.

Lai gan šeit nav iespējams citēt visu, kas bija rakstīts šajās publikācijās, pagaidām pietiek pateikt, ka E.Vagoners skaidri lika saprast, ka SDA ticēja, ka Kristus ir Dievs, kas izpaudās miesā, un ka Viņa pirms iemiesošanās pastāvēšanas laikā, Viņš patiesi bija no Dieva dzimis Dēls. Tas netika aplūkots no trinitārā viedokļa, bet gan no ne-trinitārā viedokļa. Tādējādi E. Vagoners skaidri norādīja, ka SDA uzskata, ka Dievs un Kristus ir atsevišķas personas, un to papildināja ar skaidrojumu, ka Kristus pēc būtības ir Dievs.

Arī godātais M.K.Brigss savā grāmatā teica, ka daži Adventisti noliedz, ka cilvēkam ir dvēsele (gars), bet E.Vagoners šādu apgalvojumu noliedza. Atspēkojot šo apsūdzību, kā arī saistībā ar apgalvojumu, ka SDA netic Kristus dievišķumam E. Vagoners pēc tam teica: ... - "Bet, kad Dr. M.K.Brigss apgalvo, ka SDA noliedz Kristus dievišķību, mēs zinām, ka viņš savos apgalvojumos ir neapdomīgs." (E. J. Waggoner. Signs of the Times, March 25th 1889, article "The Divinity of Christ")

Pēc SDA domām, tā bija E. Vagonera pirmā Kristus dievišķības aizstāvība. Viņš teica, ka godājamais Dr. M.K.Brigss rakstīja "neapdomīgi". Vagoners arī skaidri norādīja, ka viņš jau ir sapratis, ka Dr. M.K.Brigss zina savādāk, nekā tiek apgalvots. Viņš teica: ... - Mēs esam pilnībā pārliecināti, ka viņš (Dr. M.K.Brigss) pārzina jautājumu pietiekoši labi; bet, lai kā arī būtu, šos apgalvojumus tik bieži izteikuši cilvēki, kuri apgalvoja, ka zina, par ko viņi runā, ka daudzi tiem noticēja; un tāpēc tieši viņu, kā arī to cilvēku labā, kuri, iespējams, nav domājuši par šo tēmu, mēs plānojam izstāstīt patiesību. (turpat)

E. Vagoners šeit saka, ka diemžēl, pateicoties tam, ka daži cilvēki klausījās tajos, kuri, šķiet, zināja, par ko viņi runā, daudzi nonāca pie secinājuma, ka SDA netic Kristus dievišķumam. Tāpēc tiem, kuri bija pārliecināti, ka tā ir patiesība, kā arī tiem, kuri "varbūt nebija par šo tēmu aizdomājušies", E. Vagoners sacīja, ka tagad grasās "atklāt patiesību". Viņš teica, ka ir daudzi cilvēki, kuri zinādami, ka SDA nenoliedz Kristus dievišķumu, tomēr apzināti izplata šādus uzskatus, un iespējams, ar nolūku radīt negatīvu iespaidu par SDA. Visticamāk, tas notika tāpēc, ka mēs nebijām trīsvienības atbalstītāji un bieži iestājāmies pret šo doktrīnu.

E. Vagoners sacīja, ka "tas tika darīts tik bieži", ka cilvēki noticēja, ka tā ir patiesība. Tas mums parāda, ka SDA tā ir pastāvīga problēma, taču Elena Vaita izteica uzaicinājumu, un, kā mēs redzēsīm nākamajās nodaļās, neskatoties uz visu to mēs nedrīkstam izmainīt savu ticību. Lūdzu, ņemiet vērā, ka pirms turpināt paskaidrot, kāpēc SDA tic Kristus dievišķumam, E. Vagoners teica: ... - "Mums nav teorijas ar kuru varētu aizstāvēties, un tāpēc tā vietā, lai formulētu apgalvojumus, mēs vienkārši citēsim Dieva Vārdu un pieņemsim tajā teikto" ([turpat](#))

Pats par sevi saprotams, ka tie, kas teica, ka SDA noliedz Kristus dievišķību, bija trīsvienības aizstāvji. Tie ir tie, kuriem ir nepieciešams doties ārpus Rakstiem, lai pierādītu savus pieņēmumus, un tāpēc viņi parasti piedāvā ļoti garus skaidrojumus, kas ir līdzvērtīgi spekulatīvai teorijai ([filozofijai](#)). Tas ir vairāk nekā iespējams, jo kāpēc gan E. Vagoners teica, ka "tā vietā, lai uzrādītu apgalvojumus", kādus trinitāristi parasti veido priekšlikumu, izklāstu, diskusiju un ilustrāciju veidā, ar kuriem izskaidrot viņu trīs personas vienā nedalāmā Dieva substances teorijā, viņš teica: "Mums vienkārši vajadzētu citēt Dieva Vārdu un pieņemt tajā teikto." Tas ir vienīgais anti-trinitārais veids, kā caur Svētajiem Rakstiem attēlot Kristus dievišķību.

Savās publikācijās ([tie tika izplatīti sešos laikraksta "Signs of the Times" numuros no 1889. gada 25. marta līdz 6. maijam](#)) E. Vagoners izmantoja Svētos Rakstus skaidrojumam attiecībā uz SDA uzskatiem par Kristus dievišķību, lai gan pārsvarā Metodistu izdotā grāmata galvenokārt norādīja uz septīto dienu ([Sabatu](#)), un pie tam šie skaidrojumi, protams, bija strikti anti-trinitāri. Tas parāda, cik svarīga šī tēma bija 1889. gadā SDA Draudzē kopumā.

Interesanti atzīmēt, ka 1889. gada novembrī laikrakstā "New York Independent" tika iekļauts raksts, kura autors bija Samuels Spīrs, un viņš nebija SDA pārstāvis. Trīs gadus vēlāk ([1892.g.](#)) tas pats raksts tika iekļauts SDA Bībeles Studentu Bibliotēkā ar 90. numuru kā rakstu sērija, kurā tika paskaidrots, kam ticēja SDA konfesija un kāpēc tās ticība bija tieši tāda. Tam tika dots nosaukums "Bībeles skaidrojums par trīsvienības doktrīnu", bet laikrakstā "New York Independent", publikācijai nosaukums bija "Kristus subordinācija".

Šis S. Spīrsa raksts nepārprotami neatbalstīja trīsvienības doktrīnu ([vairāk bija pat anti-trinitārs](#)). Tāpēc tajā laikā ([1892.g.](#)) tas tika tik pozitīvi uzņemts SDA. Ja vēlaties izlasīt šo rakstu, varat to izdarīt internetā šeit:

<https://static1.squarespace.com/static/554c4998e4b04e89ea0c4073/t/5bedf0f6c2241b1511f7226c/1542320374941/Spear%27s+Article-N.pdf>

Mēs par to runājam jau iepriekšējās nodaļās un vēlreiz izpētīsim nākamajās nodaļās. Šeit mēs redzēsīm, ka ir bijuši mēģinājumi parādīt, ka trinitārisms pastāvēja agrīnā SDA, taču tādus pierādījumus nevar uzskatīt par īstiem pierādījumiem. Faktiski, pienācīgi tos aplūkojot, šie tā sauktie "pierādījumi" pierāda, ka agrīnajā SDA dominējošā ticība bija nevis trinitārisms, bet gan anti-trinitārisms.

Kristus ir pilnīgs Dievs.

Savā rakstu sērijā laikrakstā "Signs of the Times" E. Vagoners SDA Draudzes vārdā apgalvoja, ka iepriekš pastāvošais Kristus ir pilnībā Dievs. Jau pašā pirmajā rakstā un, iespējams, arī viņa vispārīgajā apskatā kopumā, E. Vagoners izteica visaptverošu paziņojumu: ... - "Mēs ticam Kristus dievībai, jo Bībelē teikts, ka Kristus ir Dievs" ([turpat.](#))

Vai to var izteikt vienkāršāk vai skaidrāk? Pievērsiet uzmanību E. Vagonera vārda "Mēs" lietojumam. Pirms šī paziņojuma E. Vagoners citēja Jāņa 1:1. Šis ir Svēto Rakstu pants, kurā teikts: "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs." Tad E. Vagoners citēja 14. pantu, kurā teikts: "Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū...", kā arī izteica komentāru: ... - "Patiesībā mēs nekad neesam dzirdējuši par kādu, kas šaubītos, ka Evaņģēlists šajā fragmentā atsaucas uz Kristu. No tā mēs varam secināt, ka Kristus ir Dievs." ([turpat](#))

1889. gadā tā bija SDA Draudzes dominējošā pārliecība. Tas bija apgalvojums, ka Kristus ir Dievs, kas izpaudās miesā. SDA nekad nenoliedza Kristus dievišķību. Un neskatoties uz to, ka viņi apgalvoja, ka Kristus ir dzimis no Dieva, viņi tomēr noraidīja trīsvienību.

Rasela Holta 1969. gada kursa darbā par "Trīsvienības doktrīnas noliegšanu un pieņemšanu SDA" viņš deva skaidrojumus par mūsu Pionieriem un par viņu izpratni par Kristus dievišķumu. Viņš rakstīja par agrīno Pionieru laika periodu ([tas bija līdz Džeimsa Vaita nāvei 1881. gadā](#)): ... - "Pārskats par daudziem Adventistu rakstniekiem gadu gaitā liecina, ka tie bija cilvēki, kas noraidīja trīsvienību, bet atbalstīja Kristus dievišķumu

ar dedzīgu vienprātību." (Russell Holt, "The doctrine of the Trinity in the Seventh Day Adventist denomination: Its rejection and acceptance", A term paper for Dr. Mervyn Maxwell, 1969)

Pēc tam R.Holts rakstīja par Pionieru uzskatiem:... - "Trīsvienības noraidīšana nekad neatņēma Glābējam Viņa dievišķumu. Patiešām, daži Adventistu rakstnieki uzskatīja, ka tieši trinitāristi ir atbildīgi par Kristus dievišķās dabas pazemošanas lomu." (turpat).

Daudziem trīsvienības piekritējiem šāds secinājums būtu līdzvērtīgs apvainojumam, jo viņi apgalvo, ka vienīgais veids, kā pareizi attēlot Kristus dievišķību, ir pieņemt to, kā tas ir izteikts trīsvienības doktrīnā. Tomēr, kā redzat, Rasels Holts teica, ka SDA Pionieri noraidīja tādu argumentāciju. Esmu pārliecināts saņemt jūsu piekrišanu, ka viņa pēdējā piezīme ir ārkārtīgi interesanta un ir pelnījusi izpēti.

Atgriežoties pie E. Vagonera un viņa Kristus dievišķības aizstāvības, kā to pauda SDA pārliecība, viņš nākamajā nedēļā savā rakstā teica, ka, atrodoties uz zemes, Kristus patiesībā apgalvoja, ka ir Dievs. Citējot Svētos Rakstus liecības, kuras, viņaprāt, apstiprina šo uzskatu, viņš kodolīgi rakstīja: ... - "No šīm rakstvietām mēs iegūstam pierādījumus ne tikai tam, ka iedvesmotie rakstnieki sauca Jēzu par dievišķo Dieva Dēlu, bet arī tam, ka Jēzus pats apgalvoja, ka viņš ir Dievs." (Ellet J. Waggoner, "Signs of the Times" article "The Divinity of Christ (continued)", April 1st 1889)

Runājot personīgi, es nekur Svētajos Rakstos neesmu atradis, kur cilvēks Jēzus būt apgalvojis, ka ir Dievs, taču E.Vagonera viedokli var viegli saprast. Kristus atklāja Dievu miesā. Kā arī attiecībā uz E.Vagonera piezīmēm, cik vēl skaidrāk varētu būt iespējams izskaidrot, ka Pionieri nenoliedza Kristus dievišķību?

Elena Vaita 1899. gadā rakstīja par cilvēku Jēzu Kristu: ... - "Nav neviena, kas varētu izskaidrot Kristus iemiesošanās noslēpumu. Tomēr mēs zinām, ka Viņš nāca uz šīs zemes un dzīvoja kā cilvēks starp cilvēkiem. Cilvēks Kristus Jēzus nebija Visvarenais Dievs, bet Kristus un Tēvs ir viens. Dievišķība nesabruka zem mokošajām Gulgātas sāpēm, bet tomēr ir taisnība, ka "...tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību." (Ellen G. White, letter 32, 1899, Manuscript 140, 1903, as quoted in the Seventh-day Adventist Bible Commentary page 1129)

Turpinot pētīt E. Vagonera SDA izpratnes par Kristus dievišķību aizstāvību, nākamajā rakstā (1889. gada 8. aprīlī) var pamanīt viņa akcentu, ka, tā kā Kristus ir Dievs, Viņš saņēma pielūgsmi no saviem sekotājiem. Vienā no teikumiem viņš raksta: ... - "Kristus dievišķību apliecina fakts, ka Viņš tiek pielūgts." (Ellet J. Waggoner, "Signs of the Times" article "The Divinity of Christ (continued)", April 8th 1889)

Par pielūgsmi, ko Kristus reiz pirms savas iemiesošanās saņēma no eņģeļiem Debesīs, kā arī par pielūgsmi, ko Viņš saņems turpmāk no izpirktajiem, nedaudz tālāk savā rakstā E. Vagoners aprakstīja: ... - "Ja Kristus nebūtu Dievs, tad tā [pielūgsmē] būtu elkdievība." (turpat)

Šajā rakstā E. Vagoners ļoti skaidri atklāj, kāda bija SDA Baznīcas anti-trinitārā ticība: ... - "Argumentējot Tēva un Dēla pilnīgo vienlīdzību un to, ka Kristus pēc savas būtības ir Dievs, mēs nevēlamies, lai mūs pieskaitītu pie tiem, kas māca, ka, Tēvs nebija pirms Dēla." (turpat) Tas patiešām ir ne-trinitārisms; patiesībā īsts trinitāristis teiktu, ka tas ir anti-trinitārisms.

Apgalvojot, ka Tēvs un Dēls bija pilnīgi vienlīdzīgi, E. Vagoners vienlaicīgi noliedza Trīsvienības doktrīnu. Jo trīsvienības mācība saka (vismaz tā, kuru es saucu par ortodoksālu), ka Dēls ir mūžīgi dzimstošs no Tēva, kas nozīmē, ka Tēvs un Dēls ir viena vecuma (abi mūžīgi). Vienā ziņā tā ir tāda pati trīsvienības versija, kādu šodien atbalsta SDA. Viņi gan saka, ka Kristus nekad nav dzimis, tomēr kā ortodoksāli, viņi apgalvo, ka Kristus vienmēr ir pastāvējis, tāpēc Viņš ir viena vecuma ar Tēvu.

Lai gan E.Vagoners aizstāvēt Adventistu uzskatus, teica, ka Tēvs un Dēls ir vienlīdzīgi, viņu izpratni tomēr nevajadzētu uztvert kā tādu, ka "Tēvs nebija pirms Dēla". Citiem vārdiem sakot, E.Vagoners skaidro, ka SDA uzskatīja, ka Dēls, kā no Dieva atsevišķa persona, cēlies no Tēva mūžībā, tāpēc Tēvs bijis pirms (agrāk) Dēla. Tas ir pilnīgi pretstatā ortodoksālajiem trinitāristu argumentiem. Tas ir tāpēc, ka viņi saka, ka Dēls ir mūžīgi dzimstošs no Tēva vai, kā saka šodienas SDA, ka Viņš nekad nav dzimis. Attiecībā uz Kristu kā personu, kuram nekad nav sākuma, abas trīsvienīgās versijas ir sinonīmi.

Runājot par Dēlu, ka Viņš kādā brīdī mūžībā cēlies no Tēva, E.Vagoners saprata, ka, pēc trinitāristu domām, viņš it kā mazina (samazina) Kristus dievišķumu. Iespējams, tāpēc viņš turpināja savu rakstu, sakot: ... - "Nav vajadzības aizstāvēt šo viedokli, lai daži nesāktu domāt, ka Dēls pastāv tik pat ilgi, cik Tēvs; tomēr ir tādi, kas izplata tādas galējības, kuras neko nepievieno Kristus cieņai, bet gan mazina Viņam pienākošos godu, tāpēc

daudzi no tāda viedokļa atteiksies, nevis pieņems teoriju, kas tik nepārprotami ir pretrunā Svēto Rakstu valodai, un atzīs, ka Jēzus ir Dieva vienpiedzimušais Dēls." (turpat)

Par Dieva Dēlu E. Vagoners saka: ... - "Viņš ir dzimis, nevis radīts. Viņš ir Tēva būtība, tā ka pēc savas būtības viņš ir Dievs; un, tā kā tas tā ir, tad "... visai Dieva (Tēva) pilnībai labpatika iemānot Viņā " (Kol.1:19). (turpat)

Teikt, ka Kristus ir dzimis, nav tas pats, kas teikt, ka Viņš ir radīts. Lai gan vieta šeit detalizētam skaidrojumam ir ierobežota, taču jāatzīmē, ka šāda atšķirība ir kritiska. Tas ir skaidri redzams tajā, kā agrākie Kristiešu Sentēvi (kuri galvenokārt runāja grieķu valodā) skaidroja Kristus esamību un personību. Viņi saprata, ka Bībeles autors grieķu valodā cenšas izskaidrot, ka Dēla eksistences sākums tika realizēts cilvēcei nezināmā izcelsmes procesā, bet tas noteikti nebija radīšanas akts. Tas ir detalizēti aprakstīts publikācijā "The Begotten Series" (skatiet īpaši otro un trešo nodaļu).

Apkopojot šo ne-trinitāro uzskatu par Dievu un Kristu, atsaucoties uz Jēzus paziņojumu, ka Viņa Tēvs ir lielāks par Viņu (Jāņa 14:28) E. Vagoners rakstīja: ... - "Lai gan abiem ir viena un tā pati daba, Tēvs ir pirmais laikā. Viņš (Tēvs) ir arī pārāks ar to, ka Viņam nebija sākuma, kamēr Kristus personai bija sākums. (turpat)

Šeit ir viena no galvenajām atšķirībām starp trinitāro uzskatu par Dievu (vismaz oriģinālais/ortodoksālais uzskats) un anti-trinitāro (dzimušais Dēls). Trīsvienības skatījums saka, ka Dēls ir mūžīgi dzimstošs no Tēva (nav sākuma vai beigu piedzimšanas procesā), turpretī anti-trinitārais uzskats saka, ka Dēls ir no Dieva nodalīta personība un nāk no Tēva, piedzimstot kādā mūžības punktā.

Ir ļoti svarīgi atzīmēt, ka E. Vagoners teica, ka atšķirība starp Tēvu un Dēlu ir tāda, ka "Kristus personai" bija sākums. Tas tiešām ir ļoti svarīgi. Viņš domāja nevis Viņa personas kā Dieva autentiskumu, bet gan Viņa individualitāti.

Varbūt nobeigumā ļausim E. Vagoneram runāt pašam. Tas ir tad, kad šīs nedēļas raksta pašā sākumā viņš teica: ... - "Tas, ka Jēzus tiek saukts par Dieva vienpiedzimšu Dēlu, ir pietiekami, lai nostiprinātu ticību Viņa dievišķumam. Kā Dieva Dēlam Viņam pienākas ņemt dalību Dieva dabā. (turpat).

Lūk, secinājums, pieņemot ticību, ka Dēls ir burtiski dzimis no Dieva. Tas nozīmē, ka Viņš pats ir piedzimušais Dievs, tāpēc būtībā Viņš ir un tam ir jābūt Dievam. Ņemiet vērā E.Vagonera uzsvāru uz Dēlu, kas piedalās "Dieva dabā". Tas ir tas pats, kas teikts Trīsvienības Ticības Apliecībās: Dievs no Dieva, patiesss Dievs no patiesā Dieva.

Citējot Jēzus vārdus no Jāņa 5:26, kuros teikts: "...Jo, itin kā Tēvam ir dzīvība pašam Sevī, tāpat Viņš arī Dēlam ir devis, lai Tam būtu dzīvība pašam Sevī..." E.Vagoners komentē: ... - "Uzticīgajiem Dieva sekotājiem tiek dāvāta dzīvība un nemirstība, bet tikai Kristus dala ar Tēvu spēku dot dzīvību. Viņam ir "dzīvība sevī", tas ir, Viņš spēj iemūžināt savu eksistenci." (turpat).

Mēs atgriezīsimies pie šo spēju dalījuma vēlāk, kad redzēsīm, ko Elena Vaita teica par Jāņa 5:26 (tāpat kā šeit to darīja E. Vagoners). E.Vagoners secina: ... - "To parāda Viņa paša sacītais, apliecinot, ka upuris cilvēka labā ir brīvprātīgs, jo Viņš teica: "Tāpēc Tēvs Mani mīl, ka Es atdošu Savu dzīvību, lai Es to atkal atgūtu. Nevienš to nav Man atņēmis, bet Es to atdošu pats no Sevis. Man ir vara to atdot un vara to atkal ņemt. Šo uzdevumu Es esmu saņēmis no Sava Tēva." (Jāņa 10:17,18) (turpat)

Savā rakstu sērijā E.Vagoners teica daudz vairāk, aizstāvot SDA, kas tic pilnīgai un absolūtai Kristus dievišķībai, taču šeit nevaram tik daudz citēt vietas trūkuma dēļ. Pietiek pateikt, ka, aizstāvot septīto dienu Sabatu, ko savā grāmatā galvenokārt apstrīdēja mācītājs M.K.Brigss, E.Vagoners nākamajās nedēļās rakstot turpinājumus, uzsvēra arī, ka Kristus bija ne tikai likumu devējs Sinajā, bet, ka patiesībā Viņš bija šīs pasaules Radītājs.

No tā, ko mēs atzīmējam gan šeit, gan iepriekšējās nodaļās, gribās vēl joprojām jautāt, cik daudz skaidrāk vēl var parādīt, ka SDA Pionieri ticēja absolūtai un pilnīgai Dieva Dēla dievišķībai? Pie tam tas tika aplūkots no ne-trinitārisma viedokļa.

Kopīga Dievišķā dzīvība.

Ņemot vērā to, ko mēs lasījām iepriekš, es vēlos dalīties ar jums Elenas Vaitas rakstītajā 1897. gada publikācijā "Home Missionary". To viņa rakstīja atrodoties Austrālijā: ... - "Dievs ir sūtījis savu Dēlu, lai darītu

zināmu cilvēcei Viņu kopīgo dzīvību. Kristus teica: "... Mani sūtījis dzīvais Tēvs, un Es esmu dzīvs Tēvā," mana dzīvība un Viņa būtība ir kā viens." (Ellen G. White, Home Missionary, 1st June 1897, "A call to the work")

Šeit Elena Vaita uzsver divus ļoti svarīgus punktus. Pirmkārt, Dievs sūtīja savu Dēlu, lai mums atklātu (paziņotu) cilvēcei "Viņu kopīgo dzīvību", un otrs iemesls ir tas, ka Kristus paziņoja (sakot - esmu dzīvs Tēvā), ka Viņa un Tēva (Dieva) dzīvība ir kopīga. Rūpīgi iegaumējiet Kristus vārdus. Elena Vaita rakstīja par Jēzus teiktajiem vārdiem, ka tad, kad Viņš teica, ka ir "dzīvs Tēvā", Kristus arī teica: "Mana dzīvība un Viņa [Dieva] ir kā viens." Citiem vārdiem sakot, Dievam un Viņa Dēlam ir viena un tā pati dievišķā dzīvība.

Turpinājumā Elena Vaita rakstīja: ... - "... Dievu neviens nekad nav redzējis. Vienpiedzimušais Dēls, kas ir pie Tēva krūts, Tas mums Viņu ir darījis zināmu ... ", ... Jo, itin kā Tēvam ir dzīvība pašam Sevī, tāpat Viņš arī Dēlam ir devis, lai Tam būtu dzīvība pašam Sevī. Un Viņš Tam ir devis varu turēt tiesu, tāpēc ka Viņš ir Cilvēka Dēls...". Katra cilvēka galva ir Kristus, tāpat kā Kristus galva ir Dievs. "... Bet jūs piederat Kristum un Kristus Dievam." (turpat)

Atcerieties šeit, ka Elena Vaita skaidri norāda, ka Dēls kā no Dieva nošķirta Persona ir dzimis (veidots) pēc Sava Tēva personības acīmredzamā attēla (skat. iepriekšējo nodaļu).

Kā mēs redzējam iepriekš, tas būtībā neatšķīrās no E.Vagonera teiktā. Tajā, ka Kristus bija dzimis Dēls, Elena Vaita un E.Vagoners bija vienprātis. Tāda bija SDA ticība (pārliecība) 19. gadsimta beigās. Taču 20. gadsimta mijā viss mainījās. Tas bija tad, kad tā pati ticība tika apstrīdēta no iekšpuses, nevis no ārpuses, kā mēs to šobrīd aplūkojam. Šo iekšējo konfliktu mēs izmeklēsim nedaudz vēlāk.

SDA Pionieru apgalvojums - Kristus ir pilnīgi dievišķs.

Nav šaubu, ka SDA vienmēr ir uzskatījusi Kristu par pilnīgi dievišķu, tāpēc ir pašsaprotami, ka visi pirmie Pionieri noraidīja Trīsvienības doktrīnu. Tagad mēs redzēsim pierādījumus tam. Tālajā 1859. gada "Review and Herald" publikācijā D.V.Hals rakstīja: ... - "Daudzu nekonekventā nostāja attiecībā uz tā saukto trīsvienību, bez šaubām, ir bijis daudzu citu kļūdu galvenais cēlonis. Kļūdaini uzskati par Kristus dievišķumu var mūs ievest maldos attiecībā uz Izpiršanas būtību." (D. W. Hull, Review and Herald, November 10th 1859, "Bible doctrine of the divinity of Christ")

D.V.Hals uzskatīja, ka trīsvienības doktrīna ir maldinoša. Pievērsiet uzmanību tam, kas, viņaprāt, ir problēmas būtība. Šeit mēs redzam, cik skaidri ir pateikts, ka veids, kādā Trīsvienības mācība attēlo Kristus dievišķību, ietekmē "Izpiršanu". Tas ir tas, ko mēs atzīmējam iepriekš (sk. divpadsmito nodaļu). Dažas rindkopas vēlāk D.V.Hals teica: ... - "Šeit es sastopos ar ļoti bieži uzdotu jautājumu, proti: vai jūs ticat Kristus dievišķumam?" (turpat)

Ar "jūs" D.V.Hals norādīja, ka par to tika jautāts Adventistiem. Viņš precīzi atbildēja uz šo jautājumu, sakot (tagad pievērsiet uzmanību "mēs"):... - "Mēs noteikti tam ticam; bet mēs neticam, kā māca Metodistu Baznīcas disciplīna, ka Kristus ir patiesais un mūžīgais Dievs; un tajā pašā laikā cilvēks, kuram it kā cilvēciskā daļa bija Dēls un dievišķā daļa bija Tēvs. (turpat)

Šis secinājums, ka Kristus nav "patiesais un mūžīgais Dievs" (Tēvs), neatšķiras no Elenas Vaitas teiktā. Pievērsiet uzmanību komentāram par Kristus cilvēcisko un dievišķo daļu. Citiem vārdiem sakot, it kā dievišķā daļa būtu viena, bet cilvēciskā daļa būtu cita persona. Mums jāsaprot, ka vienai Kristus Personai bija divas dabas. Kristū nebija dihotomijas. Tas ir iemiesošanās noslēpums. Jēzus joprojām bija dievišķā Dieva Dēla VIENĪGĀ persona.

Elena Vaita 1897. gadā teica: ... - "Debesu Padomē ieceltais nokāpa uz zemes kā Aizstāvis. Viņš ne ar ko nebija mazāks kā pasaules Radītājs, būdams Bezgalīgā Dieva Dēls." (Ellen G. White, Special Testimonies on Education page 173, 1897)

Tieši tādi bija uzskati pie kuriem pieturējās lielākā daļa SDA savā ticībā par attiecībām starp Dievu un Kristu. Viņi visi apgalvoja, ka attiecībā uz personas identitāti Kristus būtībā bija Dievs, bet personībā Viņš netika pasludināts par bezgalīgo Dievu. Tādējādi SDA Pionieriem šis "mūžīgais Dievs" ("bezgalīgais Dievs") ir Tēvs, savukārt Kristus ir Dieva Dēls, tādējādi padarot "bezgalīgo Dievu" par Tēvu un Kristu par Dēlu, un tie ir divas atsevišķas personas. Kā mēs redzēsim nākamajās nodaļās, aplūkojot "dievišķības (trīsvienības) krīzi" SDA draudzes iekšienē, kas izcēlās 1900. gadu sākumā, Elena Vaita to uzsvēra atkal un atkal.

1863. gadā, kad SDA baznīca sākotnēji tika organizēta, Dž.H.Vagoners ([E.J.Vagonera tēvs](#)) publicēja rakstu ar nosaukumu "Izpiršana", kurš bija nepārprotami pret trīsvienību. Viņš rakstīja: ... - "Mūsu Pestītāja dievišķumu un eksistenci visskaidrāk parāda tās Rakstu vietas, kurās Viņš tiek saukts par "Vārdu". "... Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva. Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir..." ([Jāņa 1–3](#)) Šeit tiek skaidri pausta "pirms iemiesošanās" pastāvošā Kristus dievišķība." ([J. H. Waggoner, Review and Herald, October 27th 1863 "The Atonement"](#))

Dž.H.Vagoners ticēja Kristus dievišķumam ([Viņa dievišķības pilnībai](#)). Tādi secinājumi tika izdarīti tāpēc, ka Svētie Raksti "TĀ" saka, ka Viņš ir Dievs, nevis kaut kāda trīsvienības formula.

Četrus gadus vēlāk (1867.g.), būdams SDA kalpotājs, Dadlijs Kenraits uzrakstīja rakstu ar nosaukumu "Dieva Dēls". Šajā rakstā viņš kaislīgi aizstāvēja savas konfesijas ne-trinitāro teoloģiju ([par D.Kenraita atkrišanu mēs runājam iepriekšējā nodaļā](#)). Pēc Jāņa 1:1, Jāņa 1:18 un Jāņa 3:16 rakstvietu citēšanas, viņš rakstīja: ... - "Saskaņā ar tiem Jēzus Kristus ir dzimis no Dieva tādā nozīmē, kādā nav dzimusi neviena cita būtne; citādi Viņš nevarētu būt Viņa vienpiedzimušais Dēls. Eņģeļus sauc par Dieva dēliem, tāpat arī apžēlotos grēciniekus; bet Kristus ir Viņa Dēls augstākā nozīmē, tuvākās attiecībās nekā jebkurš no visiem jebkad. Dievs radīja cilvēkus un eņģeļus no jau radītiem materiāliem. Viņš ir viņu pastāvēšanas un radīšanas autors, attiecīgi, tāpat viņu Tēvs. Bet Jēzus Kristus ir dzimis no paša Tēva būtības. Viņš nebija radīts no materiāla kā eņģeļi vai kā citas radības. Viņš patiesi un nepārprotami ir "Dieva Dēls", tāpat kā es esmu sava tēva dēls." ([D. M. Canright, Review and Herald, June 18th 1867, "The Son of God"](#))

D. Kenraita teoloģijā kļūdīties nav iespējams. Turpinot viņš teica: ... - "Neviena radīta būtne nekad nevar būt pielūgsmes vērtā, lai arī cik varena tā būtu, un būtu nepareizi un negodīgi, ja Dievs pavēlētu vienai savai radību kārtai pielūgt citu. Tikai Dievs ir pielūgsmes cienīgs, un pielūgt jebko citu būtu elkdievība. Tāpēc Pāvils nostāda Kristu daudz augstāk, krasā kontrastā, pār eņģeļiem. Un viņš uzdod jautājumu: "... Jo kuram no Eņģeļiem [Dievs] teica: Tu esi Mans Dēls, Es Tevi šodien esmu dzemdējis?" Ir saprotams, ka Kristus "... ir tik daudz pārāks par Eņģeļiem". Viņš saka, ka eņģeļi ir tikai kalpojošie gari, bet Dievs sacīja Kristum: "Tavs tronis kā Dieva tronis pastāv joprojām un mūžīgi, un taisns ir Tavas valdības scepteris." ([turpat](#))

Kopā ar pārējiem SDA draudzes pārstāvjiem, arī D.Kenraits uzskatīja Dieva Dēlu par pilnīgi dievišķu. Viņš savā rakstā teica: ... - "Bet, lai gan Dēls ir tik neapstrīdami paaugstināts esot daudz augstāks par visām radītajām būtnēm, tajā pašā laikā ir tikpat skaidri pateikts, ka Viņš atšķiras no Tēva un ir nošķirts no Viņa." ([turpat](#))

Īsāk sakot, tā bija SDA sākotnējā pārliecība. Tā bija, ka Kristus ir pilnīgi dievišķs, ka Viņš ir burtisks Dieva Dēls; kā arī, ka Viņš ir no Tēva atsevišķa un individuāla persona. Visā Elenas Vaitas kalpošanas laikā SDA ir turējusies pie šīs pārliecības. Ņemiet vērā, ka D. Kenraita raksts tika publicēts tālajā 1867. gadā.

Tā gada sākumā kāds SDA brālis Džonstons un viņa draudzes māsa brauca mājum no Konferences ar vilcienu ([kā minēts brāļa Džonstona vēstulē Ūrijam Smitam, kurš tolaik bija žurnāla "Review and Herald" redaktors](#)). Viņiem pievienojās arī divi Kongregacionālistu Draudzes sludinātāji, kuri arī, šķiet bija apmeklējuši kādu no viņu Konfesionālajām Konferencēm. Dzirdot šo kundzi sakām, ka viņa ievēro nedēļas septīto dienu, sestdienu ([Sabatu](#)), vecākais no Kongregacionālistiem uzsāka ar viņu sarunu, mēģinot pārliecināt viņu, ka svētdiena ir īstā atpūtas diena. Turpinoties debatēm Kongregacionālista argumenti tika pilnībā aplūstināti. Apzinoties neveiklo situāciju, jaunākais no Kongregacionālistiem mūsu mātai jautāja, vai viņa tic Kristus dievišķumam. Varbūt tas tika teikts, lai parādītu, ka Kristus, būdams Dievišķs, ar Savu augšāmcelšanās no kapa svētdienā, it kā apstiprināja atpūtas dienas nomaiņu uz svētdienu. Un tad šajā brīdī Džonstons nolēma pievienoties sarunai. Viņš paskaidroja:... - "Tagad es domāju, ka ir mana kārta pievienoties; tāpēc es teicu: "Jā, kungs." Mēs ticam, ka Kristus ir dievišķs; un ka "... Viņā mājo visa Dieva pilnība miesā..."; ka viņš ir Tēva "...godības atspulgs un būtības attēls, nesdams visas lietas ar Savu spēcīgo vārdu..." utt., utt." ([Review and Herald, June 25th 1867 Bro. Johnston, letter to Uriah Smith](#))

Vēlreiz ņemiet vērā, ka tas notika 1867. gadā. Nav šaubu, ka SDA toreiz ticēja pilnīgai un absolūtai Kristus dievišķībai. Nākamajā gadā, 1868. gada jūlijā, tika sniegta atbilde kādam vīram, kurš atklāja sevi tikai ar iniciāļiem "A.S." Viņa vēstule nav publicēta, bet šķiet, ka viņš teica, ka SDA tic Kristus dievišķībai. Atbildē viņam tika teikts: ... - "A.S. Jums ir taisnība, sakot, ka mēs nenoliedzam Kristus dievišķību. Ja tie, kas apgalvo šādas lietas, ir pazīstami ar mūsu ticību, viņi zina labāk; bet ja viņi nezina, tad viņi ir vainīgi ļaunos vārdos

par to, ko viņi nezina. Nesen publicētajā traktātā "Izpiršana", uz kuru mēs jums norādām, mēs apspriežam savus uzskatus, kas tiek salīdzināti ar mūsu oponentu uzskatiem." ([Review and Herald, July 14th 1868](#))

Trīs gadus vēlāk, 1871. gadā, Džeimss Vaits aprakstīja sarunu vilcienā ar kādu Kristiešu misionāru, kurš Kīnā bija pavadījis gandrīz divdesmit četrus gadus. Džeimss Vaits atstāstīja šo sarunu: ... - "Misionārs šķita ļoti liberāls savās jūtās pret visiem Kristiešiem. Bet pēc tam, kad bija sīki izprašājis mūs par trīsvienību un atklājis, ka mēs esam viņaprāt "nesaprātīgi" attiecībā uz viņa trīsvienīgo Dievu, viņš sāka nopietni nosodīt unitārismu, kas atņem Kristus dievišķību un atstāj Viņam tikai cilvēcību. Taču šeit, no mūsu viedokļa, viņa cīņa bija pilnīgi nevajadzīga. Jo mēs nenoliedzam Kristus dievišķību. Mēs ar prieku paužam cieņu visiem tiem spēcīgajiem Svēto Rakstu izteicieniem, kas cildina Dieva Dēlu. Mēs ticam, ka Viņš bija dievišķa Persona, un tieši Viņu Jehova uzrunāja ar vārdiem: "...darīsim cilvēku..." ([turpat](#))

Nākamajā rindkopā viņš paskaidroja: ... - "Vienkāršā Rakstu valoda parāda Tēvu un Dēlu kā divas dažādas personas. No šī viedokļa valodai, kas stāsta par Tēvu un Dēlu, ir nozīme un spēks. Bet, sakot, ka Jēzus Kristus "ir patiesas un mūžīgais Dievs", viņš padara Viņu par Dēlu Sev un vienlaicīgi Tēvu, un it kā Viņš būtu iznācis no Sevis un aizgājis pie Sevis. Un kad Tēvs sūta Jēzu Kristu, kurš Debessīm būs jāuzņem līdz atjaunošanas laikiem, tas izskatās pēc Jēzus Kristus vai mūžīgā Tēva, kurš Pats Sevi sūtījis. Mēs ne mazākā mērā nejūtam vienotību ar unitāristiem, kuri noliedz Kristus dievišķību, un arī nejūtam radniecību ar trinitāristiem, kuri uzskata Dēlu par mūžīgo Tēvu un tik nepareizi spriež par Dievu, kuru sadala trīs daļās. Tāpēc dodiet Skolotājam visu to dievišķību, ar kādu Svētie Raksti viņu ietērpj." ([turpat](#))

Pēdējais teikums saka, ka mums ir jārunā par Kristus dievišķumu, kā tas ir izteikts Svētajos Rakstos – ne vairāk, un ne mazāk. Džeimss Vaits secināja: ... - "Mūsu dievišķajam Pestītājam bija nodoms, un viņš neturēja par laupījumu līdzināties Dievam, un ļāva visiem cilvēkiem teikt: "Āmen! Paldies Dievam! Te varam dziedāt: "Cienīgs, cienīgs Jērs; un abos krastos, ar Dieva žēlastību, mēs apvienosim visus atpestītos visaugstākajā pagodināšanas dziesmā par glābšanu diviem, gan Tam Kas sēž tronī, gan Jēram mūžīgi mūžos." ([turpat](#)).

Sešus gadus vēlāk viņš 1877. gadā rakstīja: ... - Pāvils apgalvo par Dieva Dēlu, ka viņš bija pēc Dieva līdzības un bija līdzvērtīgs Dievam. "...Dieva veidā būdams, neturēja par laupījumu līdzināties Dievam" ([Fil.2:6](#)). Iemesls tam, kāpēc Dēls ir vienāds ar Tēvu, un ka tā nav laupīšana, ir tāpēc, ka Viņi ir vienlīdzīgi. Ja Dēls nebūtu līdzvērtīgs Tēvam, tad tā būtu laupīšana, ja Viņš sevi pieskaitītu Tēvam." ([James White, Review and Herald 29th November 1877, "Christ Equal with God"](#))

Tad viņš runā par trīsvienības mācību: ... - "Neizskaidrojamā trīsvienība, kas padara Dievu par trīs vienā un vienu par trīs, ir pietiekami slikta; bet tāds galējais unitārisms, kas Kristu nostāda zemāk par Tēvu, ir vēl sliktāks. Vai Dievs teica zemākajam: "Darīsim cilvēku pēc mūsu līdzības?" ([turpat](#))

No sākuma līdz beigām, saistot sevi ar Dieva atlikuma tautu, tas ir, no 1844. gada līdz savai nāvei 1881. gadā, Džeimss Vaits bija patiess anti-trinitārists, un nav šaubu, ka viņš ticēja pilnīgai un absolūtai Kristus Dieva Dēla dievišķībai. Nemiet vērā arī to, ka, tāpat kā viņa sieva Elena, viņš terminus "Dievs" un "Tēvs" lieto aizvietojami. Gadu iepriekš ([1876. g.](#)), komentējot SDA un Septītās Dienas Baptistu uzskatu atšķirības, viņš teica: ... - "Galvenā atšķirība starp šīm divām draudzēm ir jautājums par nemirstību. SDA modelis Kristus dievišķību tik cieši dala ar trīsvienību, ka mēs nejūtam nekādu vajadzību pēc pārbaudes." ([James White, Review and Herald, Oct 12th 1876, "The two bodies - The Relation Which the S.D. Baptists and S.D. Adventists Sustain to Each Other"](#))

Džeimss Vaits bija pazīstams ar SD Baptistu uzskatiem par Kristu. Tie saskanēja ar trīsvienības doktrīnu, taču šeit viņš teica, ka, tā kā SDA uzskati par Kristus dievišķību bija pietiekami līdzvērtīgi trīsvienības uzskatiem, viņš to neuzskatīja par problēmu starp abām konfesijām. Es esmu pārliecināts, ka jūs piekritīsiet, ka tas ir gan ļoti interesants, gan ļoti pamācošs paziņojums. SDA noteikti neuzskatīja, ka viņiem būtu vajāka izpratne par Kristus dievišķību nekā trīsvienības pārstāvjiem.

1878. gadā žurnāla "Review and Herald" lasītājs jautāja, vai SDA ir unitāristi vai trīsvienību atbalstoša draudze. Atbilde bija: ... - "Ne viens, ne otrs. Mēs neticam trīsvienīgajam trinitāristu Dievam un neturamies pie unitāristu paustajiem Jēzu Kristu pazemojošajiem uzskatiem. Mēs ticam, ka Kristus bija dievišķa būtne ne tikai savā misijā, bet arī savā Personā; ka Viņa ciešanas bija sods un Viņa nāve bija aizvietojoša." ([Review and Herald, June 27th 1878 "To correspondents"](#))

Piecus gadus vēlāk, 1893. gadā, attiecībā uz Jesajas 25:9 M.E.Kellogs rakstīja: ... - "Šajā tekstā īpaši izceļas divas idejas. Viņi bija gaidījuši Kungu; viņi bija ticējuši, ka Viņš nāks, un, gaidot Viņa atgriešanos, viņi bija tik

Ļoti sagatavojušies tam, ka tiešām bija gatavi Viņu uzņemt. Nebija nekādu pārsteigumu un baiļu. Viņi iesaucās: "Šis ir mūsu Dievs!" Šie vārdi nozīmē ļoti ciešas un intīmas attiecības." (M. E. Kellogg, Bible Echo, October 15th 1893, "How will Christ be received?")

SDA vienmēr ir ticējuši, ka Kristus ir Dievs. Mēs to esam jau noskaidrojuši.

1900. gadu sākums.

1910. gadā kāds labi pazīstams SDA kalpotājs, vārdā O.A.Džonsons (1851-1923), izdeva Bībeles mācību grāmatu saviem studentiem ar nosaukumu "Bible Doctrines". 1911. gadā tika iespiests otrais izdevums, bet 1917. gadā no SDA baznīcas iespiedmašīnām iznāca ceturtais ([datumu, kad tika iespiests trešais izdevums, vēl neesmu noskaidrojis](#)). Pats par sevi saprotams, ka šī bija populāra grāmata. Tā nebija pirmā viņa sarakstītā mācību grāmata. Ir agrāka grāmata, ko sauc par "Bible Text-book", kas tika izdota 1900. gadā. Mēs to citēsim vēlāk. Viņš to sarakstīja, kad bija Bībeles un vēstures skolotājs "Union College".

To, ka O.A.Džonsons bija plaši pazīstams kalpotājs, var spriest pēc viņa nekrologa laikrakstā "Review and Herald" 1923. gada 22. martā: ... - "Savu pirmo draudzi viņš nodibināja 1874. gadā. Viņš tika ordinēts kalpošanai 1876. gadā un drīz pēc tam nodibināja draudzi Debello, Viskonsinas štatā." ([Obituaries, Review and Herald, March 22nd 1923, Elder O. A. Johnson](#))

Atsaucoties vēl uz vairākām citām O.A.Džonsona dibinātajām draudzēm, tajā teikts: ... - "1890. gadā viņš tika uzaicināts strādāt Dienviddakotas Konferences vadības birojā. Nākamajā gadā "Union College" atvēra Skandināvijas nodaļu, un kā ordinēts kalpotājs Džonsons tika aicināts uzņemties tās vadību. 1894. gadā viņš tika ievēlēts Viskonsinas Konferences prezidijā, pildot šo amatu divus gadus. No 1896. līdz 1897. gadam viņš daudz strādāja Vispārējās nometņu sapulcēs Centrālās un Ziemeļu Savienības Konferencēs. Pēc tam viņš atkal tika aicināts uz "Union College" Skandināvijas nodaļu, kur viņš palika trīs gadus. 1900. gadā viņš pieņēma aicinājumu kļūt par Konferences Prezidentu Norvēģijā, kur palika septiņus gadus. 1904. un 1905. gadā viņš vadīja misijas skolu Kristiānijā, Norvēģijā. Nedaudz vēlāk trīs Norvēģijas, Zviedrijas un Dānijas Konferences apvienojās, atverot apmācību skolu Nihitanā, Zviedrijā, un tā tika uzticēta Džonsonam. 1908. gadā viņš pieņēma aicinājumu kalpot Walla Walla koledžas Bībeles nodaļā, kur palika līdz 1922. gadam." ([turpat](#)).

Tas viss liecina, ka O.A.Džonsons bija cienīts SDA kalpotājs. 1908. gadā viņš tika aicināts vadīt Bībeles izpētes nodaļu Walla Walla koledžā. Kā redzams no iepriekš minētā, dažos pirmajos gados viņš sastādīja Bībeles mācību grāmatu ar nosaukumu "Bible Doctrines". Tas, ko mēs šeit apskatīsim, bija ceturtais izdevums, un tajā bija 150 nodarbības. Šķiet, ka tas ir aptvēris visu mūsu Konfesionālo uzskatu spektru. Pēc katra apgalvojumu kopuma un Bībeles fragmentiem tika uzdots virkne jautājumu. Nodaļas "Dievišķās Izpausmes" apakšnodaļā "Dievs Tēvs" O.A.Džonsons raksta:

... 1. Dievišķās Izpausmes ietver sevī trīs individualitātes; proti, Tēvs, Dēls un Svētais Gars. ([Rom. 1:20; Mat. 28:19](#))

... 2. Dievs Tēvs ir pirmais un viss iekš visa, un kā tāds Viņš ir Vislielākais. ([Mateja 28:19; Jāņa 14:28; 1.Kor. 15:27,28](#)) ([O. A. Johnson, Bible Doctrines, page 34, Lesson IX, "God the Father"](#))

Lai gan ir pieminētas "trīs personas", trīsvienība netiek pieminēta. Tiek lietots tikai termins "Dievs". Nākamajā izpētes nodaļā, kuras virsraksts ir "Divinity of Christ", O.A.Džonsons saka:

... 1. Kristus ir Tēva vienpiedzimušais Dēls. ([Jāņa 1:14; 3:16,18](#))

... 2. Tā kā Kristus ir dzimis no Tēva, Viņam ir jābūt tādai pašai būtībai kā Tēvam; tāpēc Viņam ir jābūt tādām pašām dievišķajām īpašībām kā Dievam, un tāpēc Viņš ir Dievs. ([turpat](#))

... 3. Tēvs sauc savu Dēlu par "Dievu", un tāpēc Viņam ir jābūt Dievam. ([Ebr. 1:8-10](#)) ([turpat, 36. lpp.](#))

Šeit mēs atkal redzam SDA sākotnējo ticību, kura mums atklāj, ka Kristus ir Dievs.

Viņš vēl raksta: ... - "Lai gan Kristus ir Dieva Dēls, viņš saka, ka viņa Tēvs ir lielāks par viņu pašu." ([Jāņa 14:28](#)) ([turpat](#))

Tas mums parāda, ka 1917. gadā SDA koledžu mācību grāmatās bez izmaiņām joprojām mācīja, ka Kristus ir dzimis Dieva Dēls, tātad Viņš ir Dievs. Un tas jau bija 2 gadus pēc Elenas Vaitas nāves. Iepriekš minētajā

1900. gada Bībeles mācību grāmatā Džonsons par Kristu teica: ... - "Apgalvojums, ka Kristus ir Dievs, faktiski norāda, ka Viņš ir Dieva Dēls un ka Viņš visu radīja sava Vārda spēkā." (O. A. Johnson, Bible Text-Book, page 41, chapter 12, "Christ and antichrist")

Tas vēlreiz pierāda SDA ticību 1900. gadu sākumā.

Kopsavilkums.

No iepriekš minētā varam redzēt, ka SDA valdošā pārliecība nekad nav bijusi tāda, kad Kristus būtu uzskatīts par radītu būtni. Vienmēr ir pastāvējis dominējošais uzskats, ka Viņš ir pilnīgi dievišķs. Un tā vietā, lai attēlotu Kristu kā doktrīnā par trīsvienību, Viņš tika skatīts stingri pieturoties pie Svēto Rakstu viedokļa. Kā jau minējām iepriekš, trīsvienības doktrīna ir tikai iedomāta doktrīna (skat. [ceturto nodaļu](#)).

Džerijs Mūns, nesenās SDA publikācijas "Trinity" līdzautors, kādā no rindkopām apraksta problēmas būtību un atšķirību starp to, ko kādreiz mācīja Pionieri, un to, ko SDA māca šodien. Šīs grāmatas 190. lappusē viņš saka: ... - "To faktu, ka Adventistu kustības Pionieru lielākajai daļai viņu teoloģija nebija trīsvienīga, mūsdienās ir atzinuši Adventistu vēsturnieki. Taču ļoti daudziem Adventistiem pirms gadiem četrdesmit tas šķita neticami, tas ir laikā, kad Ervīns R. Gane par šo tēmu aizstāvēja savu maģistra darbu. Pavisam nesen arvien aktuālāk ir radies vēl viens jautājums: vai SDA Pionieru ticība par Dievu bija pareiza vai nepareiza? Saskaņā ar aktuālo argumentāciju, vai nu Pionieri kļūdījās un tagadējai Baznīcai ir taisnība, vai arī Pionieriem bija taisnība, un pašreizējā Septītās Dienas Adventistu Baznīca ir atkritusi no Bībeles patiesības." (Jerry Moon, Woodrow W. Whidden, John W. Reeve, The Trinity - Understanding God's Love, His Plan of Salvation, and Christian Relationships, chapter, "Trinity and anti-trinitarianism in Seventh-day Adventist history", page 190)

Šo situācijas novērtējumu saistībā ar atšķirību starp Pionieru uzskatiem un šodienas SDA uzskatiem nevarēja skaidrāk apkopot. Tajā teikts, ka vai nu Pionieriem bija taisnība ([un no tā, ko mēs šeit lasām, mums pie Pionieriem jāpieskaita arī Elena Vaita](#)), vai arī mūsu pašreizējā šodienas Baznīca ir "atkāpusies no Bībeles patiesības". Vai nu šodienas SDA Baznīca ir pareiza savā teoloģijā, un līdz ar to Pionieri kļūdījās attiecībā uz to, kam viņi ticēja. Kura atbilde ir pareiza, jums būs jāizlemj katram pašam, jo ir pilnīgi skaidrs, ka abas nostājas nevar būt vienlaicīgi pareizas.

Tagad mēs pāriesim uz divdesmit otro nodaļu. Šeit mēs redzēsīm, ka Elenai Vaitai nācās piedzīvot citu konfesiju kalpotāju neizpratni par to, ko SDA mācīja par Kristu. Kā mēs redzēsīm, viņa aizstāvēja Pionieru uzskatus, lai gan tie bija anti-trinitāri.

Divdesmit otrā nodaļa.

Pārpratumi par SDA un Kristus dievišķumu.

Turpinājums sekos...